

[Laurits Pedersen.]

imod det skridt, man fik taget i 1940, til at fortsætte agitationen, og beklageligvis ser det ud til, at man stadig vil fortsætte den, men det skal jeg komme tilbage til senere.

Disse to kommissioner nåede som sagt ikke noget virkeligt resultat, men der er grund til at se på, hvad man fra erhvervs- og fra andelsforeningernes side har sat op i de to kommissionsbetænkninger. Erhvervene stod på det standpunkt, som de også stadig står på nu, at de ønsker dividenden beskattet; fra konservativ og fra erhvervs- side ønsker man den såkaldte indtjening i vore indkøbs- og vore produktionsforeninger — som i virkeligheden slet ikke er noget skatteobjekt — beskattet, og et sådant standpunkt har naturligvis været medvirkende til, at der overhovedet ikke har kunnet sluttes noget forlig mellem andelsforeningernes repræsentanter og erhvervsfolkene. Andelsfolkene har — det synes jeg man har lov til at sige — været meget positivt indstillet i begge kommissioner. I den første kommission udtalte andelsforeningernes repræsentanter klart, at de kunne gå med til at beskatte den indkomst, som ikke fordeles til medlemmerne, og derudover udtaler de, at de kan gå med til, at der lægges en såkaldt formueafkastningsskat på de formuer, man hidtil har opsamlet gennem årene. Jeg siger igen, det var et meget positivt standpunkt, andelsforeningernes repræsentanter tog i kommissionen af 1934.

Det var forøvrigt også disse regler, andelsrepræsentanterne fremsatte i en skitse i den kommissionsbetænkning, som daværende finansminister V. Buhl forelagde rigsdagen i efteråret 1939, men forslaget blev jo ikke videreført, efter at vi havde behandlet det i indkomstskatteudvalget.

Ved afslutningen af kommissionsarbejdet i 1946 fremsatte andelsforeningernes repræsentanter ikke noget forslag, de udtalte også dengang det principielle, at de ønsker ikke, at dividenden skal beskattes, og de ønsker, at de lukkede foreninger skal holdes udenfor beskatningen, men — og det betragter jeg som meget væsentligt — det forslag, eller den skitse, som embedsmændene i denne kommission havde fremsat, anså de som et brugeligt forhandlingsgrundlag. Det er dette forslag eller denne skitse fra embedsmandsgruppen, der i virkeligheden har givet stødet til, at vi nu er kommet ind på den linie, som er udtrykt i afsnit C i lovforslaget, og jeg kan ikke undlade at sige om den stilling, embedsmændene tog i den sidste kommission, at det var en meget positiv indstilling, der klart gav udtryk for,

at de så problemerne, således som de ligger indenfor disse foreninger; de ønskede ikke at beskatte dividenden, de ønskede at beskatte den indkomst, man har i disse produktions- og indkøbsforeninger, de ønskede at beskatte det, som man kalder formålsfremmende virksomhed. Men embedsmandsgruppen er klar over, at en forening kan betjene sine medlemmer lige godt, enten den skaber nogen indtægt eller ej, hvis den iøvrigt er vel konsolideret, og derfor tager man det forbehold, at indtægten skal udgøre mindst 4 pct. af egenkapitalen. Det er jo et meget væsentligt forbehold, embedsmændene således tager, at der i alle tilfælde skal være en indkomst i disse foreninger.

Nu vil jeg sige, at hvis man havde taget embedsmandsgruppens forslag, ville det have skabt meget væsentlige hindringer for en fortsat konsolidering af vore selskaber, når man af den indkomst, der skulle lægges til grund for beskatningen, ville tage 30 pct. ved konsolidering; det, man henlagde til konsolidering og ikke udbetalte til medlemmerne, skulle altså beskattes med 30 pct. Det lader sig imidlertid ikke gøre at konsolidere, når staten tager 30 pct. af konsolideringen, og derfor måtte man gå bort fra det.

Forhandlingerne i de to kommissioner endte altså resultatløst, og vi fik derefter et udvalg under finansministerens ledelse, det udvalg, der på et senere tidspunkt af det ærede medlem hr. Aksel Møller blev betegnet som en sammensværgelse i lighed med den i Finderup lade i sin tid. Jeg synes, det er en meget dårlig sammenligning, for det viste sig jo klart, at vi, der gik ind i dette udvalg fra de tre partiers side, som nu har sluttet en overenskomst om dette forslag, i højeste grad var villige til at gå ind i en forhandling med de konservative for at finde et grundlag, der kunne skabe ligelighed skattemæssigt set imellem disse to grupper af erhvervsdrivende. Men ligesom i de to foregående kommissioner var det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Aksel Møller, ikke hjemme, når man på sagligt grundlag skulle finde frem til en ligelig beskatning, hvorved der kunne fremgå det samme provenu til stat og kommune fra de samme størrelser af virksomheder indenfor disse to former. Så var det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke hjemme, for det, som det ærede medlem vil med sit forslag, er, at disse andelsforeninger, disse brugsforeninger, som han ønsker beskattet efter de regler, han stiller op, bliver beskattet 3—4 gange så hårdt som forretninger af tilsva-